

Joh 8:24, 28, 58 "ego eimi" eli "minä olen" sanojen selitys

Jeesuksen jumaluutta on perusteltu hänen sanoillaan "minä olen" (EGO EIMI) jakeissa Joh 8:24, 28, 58. Jeesus ei kuitenkaan väittänyt olevansa Jumala tai se enkeli, joka sanoi Moosekselle "ehjee asher ehjee" (minä olen se, joka minä olen, 2Moos 3:14).

Tämä väite on erittäin huonosti perusteltu. Sen enkelin sanat eivät edes ole samat sanat, jotka Jeesus sanoi juutalaisille. Jeesus sanoi "minä olen" (ego eimi), mutta se enkeli sanoi "minä olen se, joka minä olen" (EGO EIMI HO OON) ja kun hän sanoi: "Sano Israelin pojille 'minä olen' lähetti minut teidän luoksenne", niin [siinä on kreikaksi](#) sanat "HO OON", ei "EGO EIMI".

Jeesus ei siis vertaa itseään tähän enkeliin eikä sano olevansa Jumala, joka on luonut kaiken, mitä on olemassa. Kaikki tällainen on katolista harhaoppia, josta Jumalan lasten tulee sanoutua irti näinä viimeisinä aikoina, kun Jumala kutsuu kansaansa ulos katolisesta eli yleisestä uskosta, suuresta Babylonista ja kaikkien porttojen äidistä ennen kuin tuhoaa sen pedon kautta (Ilm 17:16-18:26).

Jeesus sanoi sen, että hän ei ole aviorikoksesta syntynyt vaan Jumala on hänen isänsä ja Jumala on hänet lähettänyt, joten hän ei ole maailmasta, niin kuin eivät opetuslapsetkaan maailmasta ole (Joh 17:14). Jeesus ja opetuslapset ovat "Jumalasta" samalla tavalla eli Jumala on lähettänyt heidät samoin kuin lähetti Johannes kastajan ennen Jeesusta (Joh 1:6). Huomaa, että Johannes on lähtenyt "Jumalan tyköä" samalla tavalla kuin Jeesus, sillä tässä on käytetty samaa prepositio-rakennetta kuin Jeesuksen Jumalan tykönä olemisesta ja sieltä lähtemisestä (Joh 17:5; 16:27-28).

Jumalan tahdon tekemisessä eli Jumalan lähettämänä olemisessä ja Jumalan hengessä vaeltamisessa on syy, miksi Jeesus sanoi olevansa "ylhäältä" ja tähän hän viittasi sanoillaan "minä olen" (EGO EIMI):

"Ja hän sanoi heille: 'Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä; te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä maailmasta. Sentähden minä sanoin teille, että te kuolette synteihinne; sillä ellette usko minua siksi, joka minä olen (EGO EIMI), niin te kuolette synteihinne.'" (Joh 8:23-24)

Jeesus tarkoitti näillä sanoilla sitä, että jos juutalaiset eivät usko hänen olevan Jumalan lähettämä kristus, niin he kuolevat synneissään. Jeesus ei väittänyt tässä kohdassa mitään muuta kuin sen, että hän on se luvattu kristus ja profeetta ja ikuinen kuningas, jota sanotaan Jumalan pojaksi ja jonka Jumala on luvannut lähettää Israelin kansan keskuuteen. (1Moos 3:15; 5Moos 18:15-18; 2Sam 7:8-16; Psa 45) "Ellette usko, että minä olen... ylhäältä... että Jumala on minut lähettänyt ja hän on minun isäni profeettojen ennustusten mukaan ja minä olen hänen poikansa..." Ymmärrätkö nyt?

"Niin he sanoivat hänelle: 'Kuka sinä olet?' Jeesus sanoi heille: 'Juuri se, mitä minä puhunkin teille. Paljon on minulla teistä puhuttavaa ja teissä tuomittavaa; mutta hän, joka on minut lähettänyt, on totinen, ja minkä minä olen kuullut häneltä, sen minä puhun maailman kuulla.' Mutta he eivät ymmärtäneet, että hän puhui heille isästä. Niin Jeesus sanoi heille: 'Kun olette korottaneet ihmisen pojan, niin silloin te ymmärrätte, että minä olen (EGO EIMI), ja etten minä itsestäni tee mitään, vaan puhun tätä sen mukaan, kuin minun isäni on minulle opettanut. Ja hän, joka on minut lähettänyt, on minun kansani; hän ei ole jättänyt minua yksinäni, koska minä aina teen sitä, mikä hänelle on otollista.'" (Joh 8:25-29)

Jeesus sanoi olevansa juuri se, mitä hän puhui heille, eli Jumalan lähettämä kristus. Juutalaiset eivät ymmärtäneet, että Jeesus puhui heille isästä Jumalasta, joka on hänet maailmaan lähettänyt. Sitten Jeesus sanoi, että kun juutalaiset (valitut heidän joukostaan) ovat korottaneet ihmisen pojan (tässä on viittaus Jeesuksen kuolleista herätetyksi tulemisen jälkeiseen korotukseen taivaassa, ei ristille nautitsemiseen), niin silloin he (ne valitut) ymmärtävät, että Jeesus on kristus, Jumalan poika (vrt. Joh 20:31 evankeliumin synnyttämä usko tunnustaa Jeesuksen kristukseksi, Jumalan pojaksi, mutta ei sano häntä Jumalaksi, joka on luonut kaiken, mitä on olemassa).

Johanneksen evankeliumissa ei lue jakeessa 28 samoja sanoja kuin mitä enkeli kreikankielen käännöksen mukaan sanoi Moosekselle (EGO EIMI HO OON, "minä olen se, joka minä olen") vaan siinä lukee ainoastaan EGO EIMI, "minä olen". Jeesus tunnustaa siis vain sen, että hän on se, joka hän sanoo olevansa, eli asiayhteydestä päätellen hän tunnustaa olevansa Jumalan poika ja kristus, ei mitään muuta. Jeesus on "ylhäältä", koska on Jumalasta eli hän on Jumalan tahdosta maailmaan tullut ja Jumalan lähettämä ja Jumala on hänen isänsä, vaikka hän on ihminen. Jeesus ole "maailmasta", niin kuin eivät hänen opetuslapsensakaan maailmasta olleet (Joh 17:14), vaikka olivat ihmisiä.

Jeesus sanoi juutalaisille sen, mitä oli kuullut ja "nähty" isänsä tykönä: mitä oli oppinut isältään. Tässä on sama prepositio-rakenne kuin siinä kohdassa, jossa Jeesus sanoo jokaisen opetuslapsen kuulevan "isän tykönä" ja oppivan häneltä ja nähneen Jumalan (Joh 6:45-46). Kaikki Jumalan lapset kuulevat siis "isältä" ja "näkevät" eli ymmärtävät hänen opetuksensa. Tässäkään ei ole viittausta Jeesuksen edeltä olemiseen niin kuin monet luulevat ja varmaksi väittävät vastoin parempaa tietoa – vastoin taivaasta tullutta Jumalan sanan ilmoitusta, jonka Jumalan lapset ovat nähneet isän tykönä ja kuulleet hänen luonaan saadessaan opetusta pyhän hengen kautta, voitelta (1Joh 2:20-27).

Tässä ei ole siis mitään viittausta Jeesuksen edeltä olemiseen, niin kuin monet luulevat, vaikka ovat sanoutuneet irti kolmiyhteisen jumalan opista. Jos Jeesus olisi sanonut olevansa se sama olento, joka puhui Moosekselle, niin hän olisi sanonut olevansa enkeli, sillä Mooses sai lain enkelien kautta (Apt 7:30, 38, 53; Gal 3:19-20; Hebr 2:2). Mooses ei saanut lakia uuden liiton välimieheltä Jeesukselta vaan enkeleiltä. Laki on tullut Mooseksen kautta, joka on vanhan liiton välimies, mutta armo ja totuus ovat tulleet Jeesuksen kautta, joka on uuden liiton välimies (Joh 1:17). Jos laki olisi tullut Jeesuksen kautta, niin Johannes ei olisi tehnyt tällaista vastakkain asettelua.

Monet palvelevat siis huomaamattaan ja ymmärtämättään enkeleitä, kun [luulevat Jeesuksen ilmestyneen Vanhan testamentin aikana patriarkoille ja profetoille](#). Paavali varoitti meitä tästä asiasta ja pahimmillaan enkelien palvonta voi johtaa jopa pelastuksen menettämiseen (Kol 2:18). Tällä ei kuitenkaan viitata asiayhteydessä "toisen Jeesuksen" tai "toisen hengen" vastaanottamiseen (2Kor 11:4) vaan siihen, että jotkut juutalaiset olivat vaatineet kolossalaisilta Mooseksen laissa olevien juutalaisten juhlien ja niihin liittyvien vuotuisten sapatinpäivien sekä ruumiin puhtauteen tähtäävien pesu- ja ruokasäädösten noudattamista (Kol 2:16-23; vrt. Hebr 9-10 ja Apt 15:1-30). Ei ole silti ihan sama, millaisen todistuksen me Jeesuksesta kristuksesta annamme ja sen vuoksi on syytä pidättyä tunnustamasta todeksi mitään sellaista, mitä emme kunnolla ymmärrä ja voi varmasti totuudeksi sanoa.

Jeesus ei ole ainoa, joka sanoi sanat "ego eimi" Uudessa testamentissa.

Johanneksen evankeliumi:

9:8 Silloin naapurit ja ne, jotka ennen olivat nähneet hänet kerjääjänä, sanoivat: "Eikö tämä ole se, joka istui ja kerjäsi?"

9:9 Toiset sanoivat: "Hän se on", toiset sanoivat: "Ei ole, vaan hän on hänen näköisensä." Hän itse sanoi: "Minä se olen." (EGO EIMI)

Tämä sokeana syntynyt mies, jonka herra Jeesus paransi, ei ollut eikä ole Jumala vaikka sanoi EGO EIMI, eikä kukaan syyttänyt häntä Jumalan pilkasta, kun hän sanoi nämä sanat.

Apostolien teot:

26:29 Mutta Paavali sanoi: "Toivoisin Jumalalta, että, olipa vähällä tai paljolla, et ainoastaan sinä, vaan myös kaikki te, jotka minua tänään kuulette, tulisitte semmoiseksi, kuin minä olen (EGO EIMI), näitä kahleita lukuun ottamatta."

Paavali sanoi EGO EIMI, mutta kukaan ei syyttänyt häntä Jumalan pilkasta sen vuoksi, että hän olisi väittänyt olevansa Jumala.

On täysin hatusta temmattua väittää Jeesusta Jumalaksi tuollaisilla perusteluilla.

Jeesus itse asiassa varoitti kolmiyhteiseen jumalaan uskovista eksyttäjistä, jotka perustelevat kantaansa sanoilla EGO EIMI. Hän sanoi näin:

Markuksen evankeliumi:

13:6 Monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä se olen' (EGO EIMI), ja he eksyttävät monta.

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat tulevat Jeesuksen nimessä ja sanovat juuri noin, ja he eksyttävät monta. He tunnustavat "toista Jeesusta" ja seuraavat "toista henkeä" kuin sitä Jeesusta ja sitä henkeä, josta Raamatun kirjoitukset kertovat ja jonka me tunnemme Jumalan pyhän hengen opettamalla tavalla Jumalan pojaksi, joka on ihminen kristus Jeesus.

Raamatun jokaista kirjaa ja kirjettä tulee lukea kokonaisuutena, niin että asiayhteys huomioidaan pidemmältä matkalta kuin vain yhdestä tai muutamasta jakeesta. Johanneksen evankeliumin kahdeksannessa luvussa Jeesus joutui väittelyyn häntä vainoavien juutalaisten kanssa (Joh 8:12-59). He väittivät, että Jeesus on aviorikoksesta syntynyt ja että hänen isänsä ei ole Jumala.

Ehkäpä juutalaisten tiedossa oli se asia, että Jeesuksen syntymään liittyi epäily aviorikoksesta ja että hänen sanottiin olevan se luvattu kuningas, joka oli syntyvä Daavidin kuninkaallisesta sukulinjasta. He ymmärsivät myös sen, mitä Jeesus tarkoitti sanoessaan Jumalaa isäkseen. He sanoivat Jumalaa omaksi isäkseen, mutta Jeesusta he sanoivat riivatuksi: he puhuivat siis hengellisestä syntymisestä ja hengellisestä Jumalan lapseudesta. Kun he sanoivat Jeesusta aviorikoksesta syntyneeksi, niin he pilkkasivat siten Jeesuksen isää Jumalaa ja mahdollisesti myös hänen [äitiään, Mariaa](#). Jeesus kumosi nämä syytökset ja todisti sanoillaan olevansa Jumalan poika ja kristus, jonka Jumala oli luvannut lähettää maailmaan profeettojen ja patriarkkojen kautta tulleiden Jumalan sanan lupauksen mukaan.

Jeesus ei viittaa tässä koko jaksossa sellaiseen asiaan, että hän olisi ollut olemassa ennen Aabrahamin syntymistä tai ennen maailman perustamista. Aabrahamista hän sanoo sen, että tämä näki "hänen päivänsä" ja iloitsi suuresti. Se, mitä "hänen päivänsä" tarkoittaa, ei ole niin tärkeää, kuin ymmärtää se, että Jeesus ei väittänyt Aabrahamin nähneen häntä elävänä olentona elämänsä aikana, eikä Jeesus väittänyt nähneensä Aabrahamia tämän vielä eläessä.

Jeesus tarkoitti tässä "näkemisellä" profeetallista näkemistä tulevaisuuteen. Heprealaiskirjeessä kerrotaan, että Aabraham näki edeltä sen tulevan maan ja uuden kaupungin, taivaallisen Jerusalemin, jonka Jumala on valmistanut palvelijoilleen ja lapsilleen. Aabraham uskoi myös kuolleista ylösnousemukseen ja oli valmis sen perusteella surmaamaan oman poikansa Iisakin, joka on kristuksen esikuva (Hebr 11:8-19).

Käyn vielä läpi koko sen jakson, jossa juutalaiset ja Jeesus keskustelevat, niiltä osin, kuin teksti näyttäisi viittaavan Jeesuksen edeltä olemiseen tai hänen väitettyyn jumaluuteensa (siihen, että hänen sanotaan olevan isän vertainen Jumala, joka on ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä Isän ja Pyhän Hengen kanssa).

8:12 Niin Jeesus taas puhui heille sanoen: "Minä olen maailman valkeus; joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaella, vaan hänellä on oleva elämän valkeus."

Luomiskertomuksen alussa Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus!" ja valkeus tuli (1Moos 1:3). Tässä ei ole mitään viittausta siihen, että se valkeus olisi ollut elävä olento Jeesus kristus. Kun luet luomiskertomuksen 1. ja 2. luvut, niin et löydä sieltä elävää olentoa Jeesusta luomassa tätä maailmaa.

Lapsikin ymmärtää, että Jumala on luonut kaiken sanallaan. Jumala sanoi ja tapahtui niin kuin Jumala sanoi. Jumalan sanassa on eläväksi tekevä voima. Siksi Johannes kirjoitti, että kaikki on syntynyt Jumalan sanan kautta, mitä syntynyt on (Joh 1:1-14). Tämä Jumalan sana on auktoriteetti luotuihin nähden: siksi Johannes kutsui sitä "jumalaksi".

Jumalan sana on minun jalkojeni lamppu ja valo minun tielläni (Psa 119:105). Kun Jumalan sana tuli ensimmäisen kerran maailmaan, niin isä oli luonut jo sitä ennen taivaat ja maan, ja hänen henkensä liikkui vetten päällä (1Moos 1:1-2). Jumalan sana siis toi valon pimeään maailmaan, ei elävä olento kristus Jeesus.

Jumala on luonut kaiken sanallaan ja viisaudellaan ja voimallaan ja taidollaan: taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on (Psa 33:6-9; Snl 3:19; Jer 10:12; 51:15). Isä on luonut tämän kaiken yksin ilman poikaa (Apt 4:24-31; 17:22-31; Ilm 4:8-11; 14:6-8; Jes 42:1-8; 44:24). Tämä on kerrottu hyvin selvästi Raamatussa, jos vain tahdot ottaa vastaan sen, mitä kirjoitukset tästä asiasta kertovat, sen sijaan, että uskoisit katolisten isien ja kolmiyhteiseen jumalaan uskovien tyhjiä järjen päätelmiä ja ristiriitaisia selityksiä, joilla he itse asiassa kumoavat Jumalan sanan ilmoituksen, vaikka eivät sitä itse huomaa.

Luomisesta on kerrottu mm. seuraavissa jakeissa, joista kaikista käy selvästi ilmi, että isä on luonut yksin tämän maailman eikä poikaa mainita muuten kuin kuoleman kärsineenä miehenä, Jumalan palvelijana, jonka isä on herättänyt ylös kuolleista ja antanut hänelle vallan tuomita eläviä ja kuolleita ja pannut hänet pakanoiden valkeudeksi: 1Moos 1-2, 2Moos 20:11; Psa 33:69; Snl 3:19; 8:12-30; Jer 10:12; 50:15; Jes 42:1-9; 44:24; Apt 4:24-31; 17:2-31; Ilm 4:11; 10:6; 14:7). Huomaa, että sananlaskujen kirjan kahdeksannessa luvussa "Jumalan viisaus" on personoitu samalla tavalla kuin viha, rakkaus, synti ja Jumalan sana, mutta ne ovat abstraktioita, eivät elävä olento (Jaak 1:20; 1Kor 13; Room 7:17, 20; Jes 55:11). Pane lisäksi merkille se, että Jeesus ei sanonut koskaan luoneensa tätä maailmaa, eivätkä apostolit sanoneet sitä kertaakaan julistaessaan evankeliumia Apostolien teoissa (Apt 2:14-41; 3:12-26; 4:8-23; 5:29-32; 7:2-60; 8:12, 26-40; 10:34-48; 13:14-52; 14:5-19; 17:2-3, 16-32; 18:5; 22:1-22; 26:1-32) tai rukoillessaan (Apt 4:24-31) ja Jeesuksen

kristuksen ilmestyksessä (Ilm 1:1) vain isää Jumalaa ylistetään sen vuoksi, että hän on luonut taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on (Ilm 4:11; 14:7). Myös Jeesus saa ylistyksen ja voiman ja kunnian ja kirkkauden, mutta eri syystä kuin hänen isänsä: Jeesusta kunnioitetaan sen vuoksi, että hän on uhrannut itsensä viattomana karitsana syntiemme sovituksi ja sielujemme lunastukseksi. (Ilm 5:1-14)

Kun sitten Johanneksen evankeliumin alussa sanotaan "sana tuli lihaksi" jne., niin sillä tarkoitetaan yksinkertaisesti sitä, että Jumalan sanan lupaus messiaan tulemukselta toteutui. Jeesus syntyi luvattua kuninkaallista linjaa pitkin Daavidin sukuun ja oli oikeutettu olemaan Israelin kuningas. (Matt 1:1-20; Luuk 1:32-33; Apt 1:30; 13:22; Ilm 5:5; 22:16; Jer 23:5; 33:15; Jes 11:1, 10; 2Sam 8:7-16; Psa 69:20-38) Häntä piti kutsuttaman Jumalan pojaksi ja korkeimman pojaksi siitä syystä, että tätä luvattua kuningasta ja kristusta on sanottu profeettojen kirjoituksissa Jumalan pojaksi ja Jumalaa on sanottu hänen isäkseen. (2Sam 7:8-16; 1Aik 17:13; 22:10; 28:6-7; Psa 2:7) Jeesus on Jumalan poika myös hengestä syntymisen kautta, koska hän sai isältään pyhän hengen olemaan pysyvästi hänen kanssaan. (Joh 1:32-34; Matt 3:17) Jeesuksesta tuli sitten kuolleista herättämisen jälkeen uuden ihmisen arkkityyppi, minkä johdosta uutta Jumalan ihmistä kutsutaan nimellä "kristus teissä". (Kol 1:17-20; Efe 2:10-22; 4:24; Gal 2:20-22; 4:19; 6:15; Kol 3:10-11; Gal 2Kor 5:17; 13:3 jne.) Meidät on synnitetty uudesti hengestä sanan kautta elävään toivoon kristuksen kuolleista herättämisen kautta. (1Piet 1:3, 21-25; Joh 3:1-12)

Jeesusta ei sanota Jumalan pojaksi sen vuoksi, että hän olisi ollut henkiolentona olemassa isän tykönä ennen kuin syntyi ihmiseksi [äidistään Mariasta](#). Hän ei tullut henkenä alas Marian kohtuun ja syntynyt sitten ihmiseksi siitä alkioista, johon olisi kiinnittynyt tai jonka olisi itse luonut. Tällaiset väitteet ovat alkuisin katolisilta isiltä ja heidän oppejaan seuraavilta eksyneiltä Raamatun opettajilta ja seurakuntiemme vanhimmilta. He ovat eksyttäneet koko nimeltään kristityn maailman tällaisilla taruilla ja epätosilla mielikuvituksen tuotteilla.

8:13 Niin fariseukset sanoivat hänelle: "Sinä todistat itsestäsi; sinun todistuksesi ei ole pätevä."

8:14 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Vaikka minä todistankin itsestäni, on todistukseni pätevä, sillä minä tiedän, mistä minä olen tullut ja mihin minä menen; mutta te ette tiedä, mistä minä tulen, ettekä, mihin minä menen."

8:15 Te tuomitsette lihan mukaan; minä en tuomitse ketään.

8:16 Ja vaikka minä tuomitsisinkin, niin minun tuomioni olisi oikea, sillä minä en ole yksinäni, vaan minä ja hän, joka on minut lähettänyt.

Myös Johannes kastaja on Jumalan lähettämä mies, joka on lähtenyt "Jumalan tyköä", mutta hän ei tullut alas taivaasta sen vuoksi, että Jumala olisi voinut lähettää hänet maailmaan. Jakeessa Joh 1:6 on sama prepositio-rakenne kuin jakeessa Joh 17:5 ja 6:45 ja 8:38. Johannes kastaja on siten lähtenyt "Jumalan tyköä" samalla tavalla kuin Jeesus ja hänen opetuslapsensa. He ovat lähteneet Jumalasta eivätkä ole tästä maailmasta (Joh 17:14). He ovat kuulleet isän tykönä ja saaneet opetusta häneltä (Joh 6:45). He puhuvat siitä, mitä ovat "nähtäneet isän tykönä", eli he puhuvat siitä, minkä ovat ymmärtäneet isältä saamansa opetuksen kautta, Jumalan sanojen kautta.

Tällaisilla sanonnoilla ei siis viitata siihen, että Jeesus tai opetuslapset tai Johannes kastaja olisivat olleet eläviä olentoja jo ennen syntymistään ihmiseksi. Sen sijaan tarkoitetaan sitä, että joku henkilö on Jumalan lähettämä: hän ei ole lähettänyt itse itseään eivätkä ihmiset ole häntä lähettäneet eikä paholainen ole hänen lähettäjänsä. Jumala on lähettänyt hänet. Samalla tavalla voidaan sanoa jostakin asiasta, että se on joko ihmisistä tai Jumalasta tai paholaisesta (Apt 5:38-39). Johanneksen

kaste oli taivaasta, ei ihmisistä (Matt 21:25), mutta sen ei tarvinnut tulla alas paratiisista eli kolmannesta taivaasta voidakseen "olla taivaasta" (2Kor 12:1-4).

Koska sanat "pyhä henki" ovat monessa kohdassa "isän Jumalan" synonyymi eli samaa tarkoittava asia, niin on kirjoitettu opetuslasten olleen pyhän hengen lähettämiä (Apt 13:3). Ja samalla periaatteella on kirjoitettu hengen jakavan armolahjoja "niin kuin tahtoo" (1Kor 12:1-13). Jumala toimii henkensä kautta maailmassa ja valituissa palvelijoissaan, mutta Jumalan pyhä henki ei ole Jumalasta erillinen persoona niin kuin kolmiyhteisen jumalan opissa väitetään.

- 8:17 Onhan teidän laissannekin kirjoitettuna, että kahden ihmisen todistus on pätevä.
8:18 Minä olen se, joka todistan itsestäni, ja minusta todistaa myös isä, joka on minut lähettänyt."
8:19 Niin he sanoivat hänelle: "Missä sinun isäsi on?" Jeesus vastasi: "Te ette tunne minua ettekä minun isääni; jos te tuntisitte minut, niin te tuntisitte myös minun isäni."
8:20 Nämä sanat Jeesus puhui uhriarkun ääressä, opettaessaan pyhäkössä; eikä kukaan ottanut häntä kiinni, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.
8:21 Niin Jeesus taas sanoi heille: "Minä menen pois, ja te etsitte minua, ja te kuolette syntiinne. Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla."
8:22 Niin juutalaiset sanoivat: "Ei kai hän aikone tappaa itseänsä, koska sanoo: 'Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla?'"
8:23 Ja hän sanoi heille: "Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä; te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä maailmasta.

Jeesus sanoi, että apostolit eivät ole tästä maailmasta niin kuin ei hän itsekään tästä maailmasta ole (Joh 17:14-23). Se, että joku on Jumalasta tai taivaasta, ei siis kerro sitä, että hän ollut olemassa jo ennen kuin syntyi ihmiseksi. Tällaisilla sanoilla kuvataan vain sitä, onko joku henkilö tai asia Jumalasta ja taivaasta, vai onko se tai hän ihmisistä tai paholaisesta. Niinpä Johanneksen kastekin on taivaasta sen sijaan että olisi ihmisistä (Matt 21:25). Ja se hanke, jota apostolit edustivat (evankeliumin julistaminen Nasaretilaisesta Jeesuksesta), oli Jumalasta (Apt 5:38-39), ei ihmisistä.

- 8:24 Sentähden minä sanoin teille, että te kuolette synteihinne; sillä ellette usko minua siksi, joka minä olen (ego eimi), niin te kuolette synteihinne."
8:25 Niin he sanoivat hänelle: "Kuka sinä olet?" Jeesus sanoi heille: "Juuri se, mitä minä puhunkin teille.
8:26 Paljon on minulla teistä puhuttavaa ja teissä tuomittavaa; mutta hän, joka on minut lähettänyt, on totinen, ja minkä minä olen kuullut häneltä, sen minä puhun maailman kuulla."
8:27 Mutta he eivät ymmärtäneet, että hän puhui heille isästä.
8:28 Niin Jeesus sanoi heille: "Kun olette korottaneet ihmisen pojan, silloin te ymmärrätte, että minä olen (ego eimi), ja etten minä itsestäni tee mitään, vaan puhun tätä sen mukaan, kuin minun isäni on minulle opettanut.
8:29 Ja hän, joka on minut lähettänyt, on minun kanssani; hän ei ole jättänyt minua yksinäni, koska minä aina teen sitä, mikä hänelle on otollista."
8:30 Kun hän näin puhui, uskoivat monet häneen.

Jeesus todistaa tässä vain ja ainoastaan sen, että hänen isänsä on Jumala, ei mitään muuta. Jeesus ei viittaa sanallakaan siihen, että hän olisi ollut olemassa ennen kuin isä oli tehnyt tämän maailman. Jeesus ei myöskään väitä, että hän olisi se enkeli, joka ilmestyi Moosekselle erämaassa ja antoi lain

vanhan liiton välimiehelle, Moosekselle (2Moos 3:14; Joh 1:17; Apt 7:30, 38, 53; Gal 3:19-20; Hebr 2:2). Jeesus on uuden liiton välimies ja hänen kauttaan on tullut armo ja totuus, ei laki (Joh 1:17; 1Tim 2:5; Hebr 8:6; 9:15; 12:24).

Tällaista vastakkain asettelua Jeesus ei olisi tehnyt, jos hän olisi ollut se välimies, joka antoi lain Israelille (jos olisi ollut se enkeli, joka ilmestyi Moosekselle erämaassa ja sanoi olevansa "Jahve ja elohim" – "Herra ja Jumala"; enkeli sai sanoa olevansa herra ja Jumala, koska oli Jumalan lähettämä ja Jumala oli antanut hänelle täydet valtuudet esiintyä ja puhua hänen arvovalloillaan ja hänen nimessään; Jeesuksella on samanlainen arvovalta toimia isänsä nimessä, Joh 5:43; 10:25).

- 8:31 Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: "Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani;
8:32 ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi."
8:33 He vastasivat hänelle: "Me olemme Aabrahamin jälkeläisiä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orjia. Kuinka sinä sitten sanot: 'Te tulette vapaiksi?'"
8:34 Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja.
8:35 Mutta orja ei pysy talossa iäti; poika pysyy iäti.
8:36 Jos siis poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi.
8:37 Minä tiedän, että te olette Aabrahamin jälkeläisiä; mutta te tavoittelette minua tappaaksenne, koska minun sanani ei saa tilaa teissä.
8:38 Minä puhun, mitä minä olen nähnyt isäni tykönä; niin tekin teette, mitä olette kuulleet omalta isältänne."

Tässä jakeessa "näkeminen" tarkoittaa hengellistä näkemistä ja mielen ymmärrystä, ei fyysisin silmin näkemistä. Se on "uskon kautta näkemistä", niin että ihminen voi ymmärtää kirjoituksista Jumalan sanan ilmoituksen ja oppia Jumalalta ([horaō](#), nähdä, ymmärtää; Hebr 11:27; 1Joh 3:6; Jaak 2:24). Kaikki Jumalan lapset kuulevat "isän tykönä" (siis: isältä) ja saavat opetusta häneltä. Jakeessa Joh 6:45 on täsmälleen sama prepositio-rakenne kuin jakeessa Joh 8:38. Jeesus oli kuullut isältä ja "nähty" hänen tykönään" eli ymmärtänyt hänen opetuksensa (Joh 8:26, 28). Sitä nämä sanat tarkoittavat; ne eivät tarkoita sitä, että Jeesus olisi ollut olemassa ennen kuin syntyi ihmiseksi.

- 8:39 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Aabraham on meidän isämme." Jeesus sanoi heille: "Jos olisitte Aabrahamin lapsia, niin te tekisitte Aabrahamin tekoja.
8:40 Mutta nyt te tavoittelette minua tappaaksenne, miestä, joka on puhunut teille totuuden, jonka hän on kuullut Jumalalta. Niin ei Aabraham tehnyt.
8:41 Te teette isänne tekoja." He sanoivat hänelle: "Me emme ole aviorikoksesta syntyneitä; meillä on yksi isä, Jumala."
8:42 Jeesus sanoi heille: "Jos Jumala olisi teidän isänne, niin te rakastaisitte minua, sillä minä olen Jumalasta lähtenyt ja tullut; en minä ole itsestäni tullut, vaan hän on minut lähettänyt.
8:43 Minkä tähden te ette ymmärrä minun puhettani? Sentähden, että te ette kärsi kuulla minun sanaani.
8:44 Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija ja sen isä.
8:45 Mutta minua te ette usko, sentähden että minä sanon totuuden.
8:46 Kuka teistä voi näyttää minut syypääksi syntiin? Jos minä totuutta puhun, miksi

ette minua usko?

8:47 Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan sanat. Sentähden te ette kuule, koska ette ole Jumalasta."

8:48 Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat hänelle: "Emmekö ole oikeassa, kun sanomme, että sinä olet samarialainen ja että sinussa on riivaaja?"

8:49 Jeesus vastasi: "Minussa ei ole riivaajaa, vaan minä kunnioitan isääni, ja te häpäisette minua.

8:50 Mutta minä en etsi omaa kunniaani; yksi on, joka etsii ja tuomitsee.

8:51 Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos joku pitää minun sanani, hän ei näe ikuista kuolemaa."

8:52 Juutalaiset sanoivat hänelle: "Nyt me ymmärrämme, että sinussa on riivaaja. Aabraham on kuollut ja profeetat, ja sinä sanot: 'Jos joku pitää minun sanani, hän ei maista iankaikkista kuolemaa.'

Jeesuksen sanat olivat isän sanoja, sillä isä puhui pojan kautta ja oli antanut pojalleen käskyn, mitä tämän piti puhua (Joh 14:12-50; 14:9-11; Hebr 1:1). Siitä syytä Jeesuksen sanojen pitäminen antaa iankaikkisen elämän niille, jotka uskovat häneen ja ovat hänelle uskollisia kuolemaansa tai herran tulemukseen asti, loppuun asti (Joh 17:6-26; 5:17-30; Matt 10:22; 24:13; Hebr 4:12-15).

Juutalaiset sanoivat että heillä on vain yksi isä, Jumala. Jeesusta he sanoivat aviorikoksesta syntyneeksi. Tämä voidaan ymmärtää kahdella eri tavalla. He väittivät, että Jeesuksen biologinen isä on joku syntinen mies, samarialainen, tai sitten he väittivät, että Jeesuksen isä on hengellisessä mielessä paholainen ja hänessä asuu riivaaja. Jeesus kiisti nämä sanat jyrkästi ja sanoi juutalaisten häpäisevän häntä, niin kuin he tekivätkin.

8:53 Oletko sinä suurempi kuin isämme Aabraham, joka on kuollut? Ja profeetat ovat kuolleet; keneksi sinä itsesi teet?"

8:54 Jeesus vastasi: "Jos minä itse itselleni otan kunnian, niin minun kunniani ei ole mitään. Minun isäni on se, joka minulle kunnian antaa, hän, josta te sanotte: 'Hän on meidän Jumalamme',

8:55 ettekä tunne häntä; mutta minä tunnen hänet. Ja jos sanoisin, etten tunne häntä, niin minä olisin valhettelija niin kuin tekin; mutta minä tunnen hänet ja pidän hänen sanansa.

Jumala antaa kunnian pojalleen, koska tämä on ollut uskollinen ristin kuolemaan saakka, eikä ole tehnyt syntiä, mutta se, että isä antaa pojalleen kunnian, ei tee pojasta isän vertaista Jumalaa. Jumala ei korota poikaansa rinnalleen Jumalaksi eikä sano pojan luoneen tätä vanhaa maailmaa, niin kuin näet Raamatun kirjoituksista, jos tahdot vain ottaa vastaan Jumalan sanan sellaisena kuin se on meille annettu (Jes 42:1-8; 44:24): väärentämättömänä ja pastoroimattomana (1Piet 2:2).

8:56 Aabraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, että hän oli näkevä minun päiväni; ja hän näki sen ja iloitsi."

8:57 Niin juutalaiset sanoivat hänelle: "Et ole vielä viidenkymmenen vuoden vanha, ja olet nähnyt Aabrahamin!"

8:58 Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ennen kuin Aabraham on tullut, olen minä."

Juutalaisilla oli käytäntö, jonka mukaan vain 50 vuotta täyttäneet olivat kelvollisia selittämään Raamattua seurakunnan kokouksessa (Gill's Exposition of the Entire Bible on [John 8:57](#)). Jeesus oli tämän tilanteen aikana noin 33 vuotta vanha. Juutalaiset tekivät sanoillaan siis tyhjäksi sen arvovallan, joka Jeesuksella kuitenkin isältä saatuna oli.

Jeesus kertoo tässä koko ajan siitä, että hän on arvossa suurempi kuin Aabraham, koska on luvattu messias, mutta tätä juutalaiset eivät uskoneet, eivätkä pitäneet Jeesusta minkään arvoisena. He pilkkasivat Jeesusta ja tavoittelivat häntä tappaakseen hänet, koska eivät uskoneet hänen olevan Kristus.

Toinen selitys sille, miksi juutalaiset mainitsivat iän 50 vuotta, on se, että heidän mielestään Jeesuksen olisi pitänyt elää yli 1700 vuotta maan päällä, jotta hän olisi voinut nähdä Aabrahamin tämän vielä eläessä. Näinkin järjettömään ajatukseen voidaan päätyä, kun ei ymmärretä hengellisiä asioita ja profeetallista sanaa, johon Jeesus tässä viittasi.

Aabraham ei nähnyt Jeesusta elämänsä aikana eikä Jeesus sanonut nähneensä Aabrahamia vaan sanoi Aabrahamin nähneen hänen päivänsä jo edeltä, ennen kuin se oli edes tullut. Tässä on mahdollisesti viittaus tulevaan tapahtumaan eli siihen uuteen maahan ja uuteen kaupunkiin, jossa Jeesus on oleva herrana ja kuninkaana tulevassa maailmassa ja ikuisuudessa (Hebr 11:8-19).

Kolmiyhteiseen jumalaan uskoneet kirkkoraamatun kääntäjät ovat kääntäneet jakeen 58 törkeästi ja tarkoitushakuisesti väärin, koska ovat tahtoneet todistaa tämän jakeen kautta omaa ennalta totena pitämäänsä oppia:

"...ennen kuin Aabraham syntyi, olen minä ollut." (Joh 8:...58)

Tässä ei sanota, että "ennen kuin Aabraham syntyi, olen minä ollut." Siinä sanotaan:

"...ennen kuin Aabraham on tullut, olen minä". (Joh 8:...58)

Verbi "syntyä" on kreikaksi "[gennaoo](#)", mutta tässä on käytetty verbiä "ginomai", koska Jeesus ei puhunut Aabrahamin syntymisestä vaan hänen "tulemisestaan" ja "ilmestymisestään" (Matt 8:11-12; Luuk 13:28-29 kertovat juutalaisten odotuksesta: siitä, että he saavat aterioida yhdessä Aabrahamin ja muiden isien kanssa tulevassa maailmassa, taivasten valtakunnassa; Jeesusta vihanneet ja vainonneet juutalaiset olivat "Aabrahamin jälkeläisiä" luonnollisen syntymän kautta, Joh 8:33,37, mutta hengeltään he olivat paholaisen lapsia, 8:44; vrt. Sakkeus Aabrahamin hengellisenä poikana, Luuk 19:9).

Verbi "[ginomai](#)" tarkoittaa ilmestymistä historiassa tai esiin tulemistä ja se on käännetty englanniksi useimmiten verbillä "to become". Verbin "ginomai" yleisin merkitys on suomeksi "tulla", "tulla esiin" tai "ilmestyä".

Verbi "olla" on tässä preesensin aktiivin indikatiivin yksikön 3. persoonan muodossa ja oikea käänös on "minä olen", ei "minä olen ollut".

Jeesus tarkoittaa näillä sanoilla siis sitä, että ennen kuin Aabraham ilmestyy juutalaisille ja maailmalle ylösnousemuksen jälkeen, piti kristuksen tuleman maan päälle ja siinä hän oli juutalaisten edessä, mutta he eivät tunteneet häntä messiaaksi eivätkä ottaneet häntä vastaan!

Osa juutalaisista uskoi kuolleiden ylösnousemukseen ja uskoivat saavansa aterioida silloin isiensä Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa "tulevassa maailmassa". Tässä on viittaus siihen uskoon (ks. ed.). Jeesus sanoo juutalaisille, että Aabraham ei olisi tuleva ylösnousemuksen kautta Israeliin ennen kuin kristus ilmestyisi ennen häntä maailman näyttämölle. Jeesus todisti juutalaisille näillä sanoilla, että hän on se luvattu kristus (messias), jota nämä olivat odottaneet, mutta he eivät ottaneet häntä vastaan vaan tavoittelivat häntä kivittääkseen hänet kuoliaaksi.

Niin kuin näemme, ei Jeesus väittänyt sanallakaan olleensa olemassa ennen kuin syntyi [äidistään Mariasta](#) ja vielä vähemmän hän korotti sanoillaan itseään isän Jumalan vertaiseksi. Sellainen on suurin synti, mihin ihminen voi syyllistyä, ja varmaa on, että Jeesus ei siihen syyllistynyt (ks. 1Moos 3:5, 22; Jes 14:1-27; Hes 28:1-19; 2Moos20:1-11; Jes 42:1-9, jne.).

8:59 Silloin he poimivat kiviä heittääksensä häntä niillä; mutta Jeesus lymysi ja lähti pyhäköstä.

Juutalaiset eivät tahtoneet kivittää Jeesusta sen vuoksi, että tämä olisi sanonut olevansa Jumala. He tahtoivat kivittää hänet, koska pitivät häntä vääränä profeettana eivätkä uskoneet hänen olevan heille luvattu messias ja Israelin kuningas (5Moos 18:15-20; 2Sam 8:17-16).

Viimeaikaisten tutkimusteni perusteella on myös mahdollista, että jakeet Joh 8:56-58 ovat katolisten isien tekemä [myöhempi lisäys](#) eivätkä ne kuuluneet alkuperäiseen apostolin sanelemaan tai kirjoittamaan evankeliumiin. Samanlaisia lisäyksiä ovat mm. jakeet 15:1-17:26, 8:56-58, 13:2-4, 6:62 ja 21. luku kokonaisuudessaan (alkuperäinen evankeliumi loppuu apostolin päätössanoihiin Joh 20:30-21).

Petteri Haipola 23.2.2016, päivitetty 4.2.2018